

РЕШЕНИЕ

№ 1323

гр. София, 01.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8784** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. М. Д., като пълномощник на **СТОЛИЧНА ОБЩИНА (СО)**, представлявана от кмета, срещу **РЕШЕНИЕ** от 16.07.2021 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 94^{ти} с-в** по н.а.х. дело № 2982/2021 г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа, че съдът неправилно приема за дата на връчване на Наказателното постановление (НП) 28.01.2021 г. – дата на връчване на поканата за доброволно изпълнение по изп. дело № 20198600401989. Допълва, че не са налице основанията за отмяна на обжалваното НП поради изтекла абсолютна давност. Твърди, че на 18.11.2019г. е образувано изпълнително дело на ЧСИ В. Матова, за събиране на глобата, наложена с обжалваното НП. Отбелязва, че абсолютната давност не се прилага по отношение на глобата, когато за събирането ѝ в двегодишния срок е образувано изпълнително производство. Изпълнителните действия, според касатора, са прекъснали давностните срокове. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение и вместо него, по съществуващото на спора, да бъде потвърдено НП

№СОА17-РД11-2332/06.04.2017г., издадено от заместник-кмет на СО, направление „Транспорт и транспортни комуникации“.

Ответникът – Р. К. П. от [населено място], оспорва жалбата и иска същата да бъде отхвърлена. Чрез процесуалния си представител адв. К. моли съда да вземе предвид изтеклата погасителна давност за наказателното преследване. Претендира присъждане на разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор М. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №СОА17-РД11-2332/06.04.2017г. на Р. К. П. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 100 (сто) лева, на основание чл.143 от Наредбата за организация на движението на територията на СО, за това, че на 16.11.2016г., около 14.41 часа, в [населено място], на [улица] към [улица]е паркирала на място, определено за хора с трайни увреждания, обозначено с пътен знак Д21, лек автомобил „М.“, марка „Ц200“ с държавен контролен номер (ДК №) СА8433РС, с което е нарушена разпоредбата на чл.46, ал.4 от Наредбата.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №СОА17-РД11-2332/06.04.2017г.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество. Не са били налице кумулативните предпоставки по чл.58, ал.2 ЗАНН, поради което позоваването на тази разпоредба е произволно и непочиващо на никакви конкретни данни. Изтекъл е абсолютният давностен срок за процесното нарушение.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 94^{-ти} с-в.

Безспорно се установява от приложените по делото писмени доказателства, че на Р. К. П. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) бл. № 861837 за извършено от нея нарушение на 16.11.2016г., както и че за така установеното административно нарушение е съставено НП № СОА17-РД11-2332/06.04.2017 г. Въз основа на жалба на нарушителя е било образувано административнонаказателно производство по НАХД №2982/2021г. на СРС, 94^{-ти} състав. Първоинстанционният съд се е произнесъл с решение от 16.07.2021г. по така образуваното административнонаказателно производство, като още към този момент е била изтекла предвидената в закона абсолютна давност.

Съгласно приложимата норма на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. Това препращане е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административно-наказателната отговорност, включително и давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 НК. Съгласно последната норма,

наказателното преследване и изпълнението на наказанието се изключват, когато е изтекла предвидената в закона давност. В ЗАНН липсва нарочен регламент относно сроковете за погасяване на административно-наказателната отговорност, поради което, по силата на чл.11 ЗАНН, следва да намерят съответното приложение правилата на НК.

Според разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 НК (приложимата редакция ДВ, бр.26/2010г.) наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички случаи, извън изрично и изчерпателно посочените в т.1 – т.4. В конкретния случай административно -наказателно производство е образувано. Нормата на чл.81, ал.3 НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80, ал.1 НК). Настоящата касационна инстанция приема, че правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно наказателно производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидено за по – тежки противообществени прояви – престъпления, и няма логика за по-леките – административните нарушения, да бъде изключена. Ако се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило по – лека простъпка – административно нарушение – да бъде поставено в по – тежко положение от лице извършило престъпление.

За това дали е изтекла абсолютната давност за преследване на престъпление или извършено административно нарушение съдът е длъжен да следи служебно. В процесния случай нарушението е извършено на 16.11.2016г. и е установено на същата дата с АУАН №861837. При това абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 16.05.2021г.

За пълнота на изложението, следва да се посочи, че по преписката липсват доказателства за наличието на предпоставките за приложимостта на чл.58, ал.2 ЗАНН, които подробно са разгледани от районния съд, поради което направеното от касатора възражение в тази посока следва да бъде отхвърлено.

Съгласно чл.63, ал.3 ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Правото е своевременно упражнено, като е поискано присъждането им (чл. 81 ГПК, вр. чл. 144 АПК). Доказаните разноски пред настоящата съдебна инстанция са в размер на 600 (шестстотин) лева за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 16.07.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 94^{-ти} с-в по н.а.х. дело № 2982/2021 г.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмет, с адрес: 1000, С., [улица], да заплати на Р. К. П., ЕГН [ЕГН], сумата от 600 (шестстотин) лева, разноси по к.а.х. дело №8784/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.